

foruden mig have dømt mod det ærede Medlem. Hvad dernæst angaaer alt Dette med Hensyn til Oplysningerne om fremmede Lande, som jeg vilde have, at Regjeringen skulde meddele, da er Forholdet dette, at, da jeg tilligemed flere ærede Medlemmer, som dese mine Anskuelse, fik Sæde i det Udvalg, som ifjor blev nedsat i denne Sag, henvendte vi os til Regjeringen og spurgte den: Have I ikke Oplysning om, hvorledes denne Sag er ordnet i andre Lande? Og dernæst fik vi da med Hensyn til nogle Lande Oplysninger, som vare indhentede, saavidt jeg husker, i Marene 1861 og 62. De vare ganske vist langt fra tilfredsstillende, men det var Alt, hvad Regjeringen havde af Oplysninger. Deraf meddeelte vi da et Uddrag i Betænkningen, og dette var det, der blev imødegaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, som om det var Noget, der var kommet frem fra os selv, idet han vilde paavise, at det, som vi skulde have anført, var urigtigt. Jeg paaviste, at det var kommet fra Regjeringen, hvad der ogsaa stod i Betænkningen, saa at det ærede Medlem kunde have seet det, dersom han havde læst den med lidt Opmærksomhed. Jeg viste ogsaa, at det var rigtigt, hvad der var blevet sagt. Nu kommer det ærede Medlem og paastaar atter, at det var aldeles falske Ting, vi havde anført osv. Det maa jeg ansee for min Pligt at modsigte. Det var Regjeringens Oplysninger, som vi fremkom med, og som det ærede Medlem dengang imødegik, og, hvad vi fremkom med som vor egen Mening om Forholdene f. Ex. i Italien, England og tildeels i Frankrig, modsigde det ærede Medlem slet ikke; og jeg troer heller ikke godt, at han kan modsigte eller ialfald modbevise det. Dengang er altsaa ikke dette Spørgsmaal om Italien blevet modtaget af ham, og derfor rammer heller ikke det, han nu anfører derom. (Brix: Brüssel). Ja, med Hensyn til Brüssel modsigde han os; men han modsigde os dog ikke i Andet, end i hvad der ligefrem fulgte af det, der var

kommet frem fra Regjeringens Side. Men er det da saameget forlangt, at, naar en Sag af den Betydning som denne skal afgjøres her i Thinget, man da ønsker, at Regjeringen skal give Oplysning om, hvorledes Forholdet er ordnet i andre Lande. Det er for det Første ikke Noget, som jeg privat har ønsket af Regjeringen, og allermindst har jeg ønsket det, fordi jeg er bleven modsagt af det ærede Medlem for 3 Uger siden. Det er Oplysninger, der ere begjærte af Udvalget forrige Aar, og de Oplysninger, som vi da fik, var det ærede Medlem selv entig i, vare ikke tilfredsstillende. Naar nu Sagen kommer frem igjen iaar, fordi Regjeringen ikke var tilfreds med Resultatet ifjor, laa det da ikke nær for Regjeringen at komme med fyldestgjørende Oplysninger, og erhverve dem paa en saadan Maade, at vi kunde undgaae disse Modsigelser fra Mand, der ere saa sagkyndige, lærde, upartiske osv.? Jeg skal ikke indlade mig derpaa; jeg siger blot, at Sagen er ikke tilstrækkelig oplyst, og den, der bærer Hovedskylden derfor, er Regjeringen.

Bille: Det er jo stundom muligt at glemme, hvad der er Paastand, og hvad der er Imødegaaelse af den, hvem der har paastaet, og hvem der har benægtet; men at det skulde være i den Grad muligt at endevende de virkelige Forhold, at det ærede Medlem for Svendborg (Høgsbro), som nylig talte, skulde kunne faae Thinget til at troe, at det er han, der har imødegaaet Paastande af Andre — det kan jeg umuligt troe. Saameget maa jo dog virkelig være i Alles Erindring, baade hos dem, der var Medlemmer ifjor, og dem, der have faaet Sæde i Thinget iaar, at det er det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), der den ene Gang efter den anden har opstillet Sætninger om Tilstande i fremmede Lande, som vi have modtaget, og vi have ikke alene modtaget dem, men modtaget dem med saadanne Paavistninger af, hvort sandsynligvis Feilen laa, hvorledes Ni-